

Kdysi...

... ale ne zas až tak úplně dávno, žil jeden potřestěný italský námořník, který chtěl do Španělska. Vypravil se tam, protože už ho znu-
dilo stále plachtit poklidným Východním středo-
mořím. Naopak, pekelně ho to švalo!

Náš potřestěný italský námořník úplně otrá-
vený poklidným Východním středomořím často
trávil dlouhé hodiny sněním s otevřenými
očima, jimiž vzhlížel vzhůru na oblohu.

Zíral do nebe ve dne v noci. Po několika
letech, co takto pozoroval oblohu a sledoval
jak Slunce, Měsíc a hvězdy den co den a měsíc
po měsíci neustále vycházejí na východě aby
zapadly na západě, začala v hlavě toho potřes-
těného italského námořníka vznikat úplně
šílená představa.

„Myslím, že už vím proč Slunce, Měsíc a
hvězdy pořád vycházejí na východě a smě-
řují k západu, ale nikdy nevyjdou na západě
a neputují východním směrem,“ prohlásil jed-
noho dne, „a tak mne napadá, že knihy, které
jsme všichni studovali abychom se mohli stát
lodními důstojníky se mýlí a pravdu mám já!“

Všichni jeho kamarádi, ostatní italské lodní
kapitáni samozřejmě hned viděli jak je ten
nápad bláznivý. Aby získali svůj patent, všichni
přece velmi usilovně studovali a učili se nazpa-
mět všemu, co stálo v těch knihách, a co jim
říkali jejich učitelé.

Vždyť stejná poučení už po mnoho gene-
rací a mnohá století memorovali ze stejných
knih všichni plavci!

A ani jediný z italských vrstevníků našeho
potřestěnce si nemohl vzpomenout na cokoli,
co by se v těch prastarých úctyhodných příruč-
kách dokonce jen vzdáleně podobalo naprosto
šílené představě, s níž se jim svěřil jejich potřes-
těný kolega.

Nuže, drazí přátelé, je důležité pochopit, že
tak nestydaté a urážlivé znevážení posvátných
tradic našim potřestěným italským námořní-
kem se jeho vážených kolegů, italských kapi-
tánů, velice dotklo! Nadto se velice našvalil!
Náš potřestěný italský námořník tudíž velice
brzy nato zjistil, že v Itálii už o jeho služby
nikdo nestojí.

Náš italský námořník byl ovšem natolik
potřestěný, že si z toho opravdu nedělal moc
těžkou hlavu. Předně proto, že byl potřestěný,
ale také proto, že beztak vždy opovrhoval plach-
těním na východ poklidným Východním středo-
mořím!

Nepřestal snít bláznivý sen o tom, že jednoho
dne bude plachtit na západ, po OPRAVDO-
VÉM oceánu!

A tak se jednoho dne sebral a odešel do Špa-
nělska. Byl si dobře vědom toho, že v Itálii
všichni říkali, že je blázen. Náš italský námoř-
ník našťásti neuměl španělsky, takže po pří-
chodu do Španělska vůbec netušil, že i ve Špa-
nělsku už také všichni věděli, že je blázen!

Všude kam přišel říkali, že to nemá v hlavě
v pořádku. Nikdo se nechtěl přátelit s potřes-
těným námořníkem z Itálie. Nikdo mu nechtěl
poskytnout loď a nikdo nechtěl být v jeho

posádce! Místo toho ho všichni odbývali spros-
tými a urážlivými slovy, nebo na něj jednoduše
jen ukazovali prstem a smáli se.

Nedělali to snad proto, že byl Ital ve Španěl-
sku, ale protože byl Ital ve Španělsku a trpěl
šílenou představou! Pochopte, přece...

Stejně jako předtím italské, i španělské lodní
kapitáni si mysleli, že jeho představa je šílená.
A kdyby náš potřestěný italský námořník uměl
španělsky byl by hned poznal, že jeho představu
má za bláznivou celý tehdy známý svět.

Pomyslete jen kolik těžkostí si mohl ušetřit
kdyby věděl, že jeho představy považují za šílené
po celém známém světě! Konec konců, jak by se
tisíce a tisíce zkušených lodních kapitánů (kteří
strávili celý život na moři a velmi úspěšně se
přitom opírali o moudrosti všeobecně přijímané
stovky let) mohly mýlit, a pravdu měl mít jakýsi
potřestěný, znužený italský námořník?

Mohl se snad mýlit celý svět, kromě jediné
osoby?

Ta troufalost! Ta smělost! Ta nestydatost!
Víte... Španělé byli velká a mocný národ,
který se odedávna plavil daleko po mořích. Špa-
nělské přístavy každodenně opouštěly stovky
lodí, a tak tomu bylo už stovky let.

Všechny španělské lodě měly špičkové kapi-
tány. A žádný z nich nebyl takový blázen, jako
ten italský námořník. Španělské kapitány byli
velice, velice normální. Možná bychom dokonce
mohli říci, že byli „obyčejní“.

Španělský král a královna byli na své lodní
kapitány velice hrdí. Byli si jisti, že všichni kapi-
tány španělských lodí jsou vysoce vzdělaní muži,
vždyť byli většinou šlechtici. Tito lidé byli dony,
oporami španělské společnosti! A nemuseli
bláznivý nápad napřed zkoumat jako větrný
mlýn; rozpoznali ho hned, když to slyšeli!

Jak sklíučící pro našeho potřestěného ital-
ského lunatika! Nikdo v celém Španělsku
nechtěl mít nic společného se šílenými ital-
skými představami, tedy s očitě pomateným
námořníkem. Nenašel se nikdo, kdo by nad tím
chtěl uvažovat, natož těm potřestěným bludům
dokonce uvěřit!

Nikdo z úctyhodné španělské společnosti
s ním proto nechtěl být ani viděn, natož aby
s tím potřestěným italským námořníkem
dokonce hovořil!

To bylo moc špatné, protože náš praštěný Ital
si kvůli tomu nikdy neuvědomil jaký je vlastně
blázen!

Přitom stačilo, aby španělské lodní kapitány
byli alespoň natolik přátelští, aby mu to řekli!

Ale nikdo to neudělal. Takže Kryštof Kolum-
bus nadále věřil v sebe a svůj bláznivý nápad.
Pokračoval s nejvyšší vírou v důkazy, které mu
poskytovaly obě jeho oči každý den a noc, když
se Slunce, Měsíc a hvězdy ustavičně stěhovaly
z východu na západ za oceán, nestaral se o to,
co si mysleli jiní a nedělal si starosti o včerejší
přijaté pravdy.

A...

Náš potřestěný Ital si stále věřil, i když jeho
hrůzou stížená posádka hrozila vzpourou. Víte,
Kolumbus vůbec netušil, že si vyděšená mručící
posádka myslela, že zešlel. Neuměl španělsky,
takže tam nebyl nikdo, kdo by mu dal na sro-
vážení jak hluboko se mýlí a jaký je blázen.

TSUNAMI V ASI

Konta na pomoc postiženým oblastem

Český výbor UNICEF 11771177/0300

variabilní symbol 800

Česká katolická charita 369-369369369/0800

Člověk v tísni 991991991/0300

Sbirka Senátu 35-26423001/0710

ADRA 85558555/0300 v.s. 777 nebo SMS

ve tvaru DMS ASIE se posílá na číslo 87777.

Na konto nadace se tím dostane 27 Kč,
cena zprávy přijde na 30 Kč + DPH 5,70 Kč
+ cena za standardní textovou zprávu

Obsah

1242 - 1244

**ZEMĚTŘESENÍ A TSUNAMI
V JIHOVÝCHODNÍ ASI**

1245 - 1246

**RUSOVÉ VARUJÍ PŘED DALŠÍMI
A JEŠTĚ NIČIVĚJŠÍMI TSUNAMI**

1247 - 1249

NEVIDITELNÁ TSUNAMI

1250 - 1251

**NIKDY JSME NEPOCHOPILI, PROČ
JSME PROHRÁLI VIETNAMSKOU
VÁLKU ...**

1253 - 1256

**VĚNY, KTERÉ ZNIČILY MINOJSKOU
ŘÍŠI**

1257 - 1259

TAJEMSTVÍ KELTSKÉHO KŘÍŽE

1260 - 1262

SLAVICA NON LEGUNTUR!

1264 - 1265

BUDE INDIE PRVNÍ ZEMÍ ...?

1266 - 1267

RODOVÝ STROM

1268 - 1270

TAJEMSTVÍ MĚSÍCŮ MARSU

1271 - 1272

SEBEVRAŽDA „DIETNÍMI“ NÁPOJI

Místo toho šel za svým srdcem a za tím, co viděl
ve své mysli.

A když řekl a udělal všechno, co chtěl, obrá-
tila se stránka historie, a pak opět a zas... a při-
šla další generace a po staletí se potomci jeho
věku udiveně ohlížejí na podivný svět, který tu
byl a není to zas až tak dávno.

Pohlížejí zpět a diví se. Jak se mohlo stát, že
tolik století, tolik generací a tolik tisíců a tisíců
lodních kapitánů mohlo být stíženo tak neuvě-
řitelnou slepotou, být tak neuvěřitelnými blázný
a tak bezmezně se mýlit?

Pokud jde o mne, vlastně jsem se tomu nikdy
moc nedivil.

Víte ... podle mého názoru...

Myslím, že všichni jsme jen blázni!

Cliff Mickelson